

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazit și în Românul necinstit și înșrăinat.”

Apore sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Instit. și fabrici — — — Lei 500

Manifestații politice.

Precum se vede și aceasta este un fel de boală, dar o boală a cărei vindecare, pe semne, va costa foarte mult statul nostru. Ici intruniri, colo manifestații, dincolo demonstrații, așa că am ajuns de râsul lumii. Nu mai facem altceva decât ne sfătui, ne intrunim, manifestăm și iară ne agităm în fiecare zi. Din toate acestea nici un folos, din contră nu ne dăm seama câtă pagubă are statul, are țara și neamul și fiecare individ peșurma atâtor „adunături” în adunări fără nici un rost.

Știm că trenul este scump, reduceri la călători nimic, și astfel și cea mai mică intrunire cu — să zicem — o mie de oameni veniți din depărtări, costă sute de mii de lei, numai spese cu trenul sau autobusele, apoi timpul pierdut și bolile câștigate în decursul călătoriilor.

La urma urmei ceea ce se spune la intruniri se tipărește și se citește în întreaga țară. Și apoi de cele mai multe ori ar fi cu mult mai bine să nici nu audă nimeni înjurăturile și cuvintele de ocară cu care se omenesc politicienii, conducătorii partidelor politice la intrunirile publice.

Ce rost are să ne laudăm că leul este aur, că străinătatea se închină înaintea noastră și nu ne mai slăbește cu dragostea, că încasările dărilor merg strună, că visteria statului este plină, etc., când știut este că pungile noastre sunt goale, că o bună parte din populația țării rabdă foame, că prăvăliile falimentează cu grămadă și că în fabricile noastre unde odată se lucra pe întrecute azi este liniște mortală.

Isvor de venit prin muncă cinstită, ocaziune de a-și putea câștiga pâinea de toate zilele și nescai bănișori albi pentru zile negre; lată ce li lipsește și ce așteaptă sârmanul nostru popor dela conducătorii lui.

Munca și răsplata ei cinstită sunt mijloacele, cari pot duce la mulțumirea generală, la bine și fericire.

Di prim-ministru Iuliu Maniu a ținut un discurs foarte frumos la intrunirea de Duminecă din București, din care discurs partea cea a plăcut și place mai mult unde a spus că: „...am întronat o epocă de morală superioară. Astăzi, în toată lumea se știe — și au constat-o oameni de autoritate și din străinătate — că în țara românească a pierit pe veci sistemul bacșișului și al intervențiilor. Astăzi, în cele mai importante afaceri financiare și economice, cari sunt chemate să orânduiască viața economică a statului și poporul nostru, în legă-

turile sale cu finanța și cu industria străină, se știe că la noi n'au ce căuta samsarii, că la noi ușile nu se deschid pentru intermediatori și că în buzunarele oamenilor din viața socială sau politică, nu se scurge smântâna afacerilor, care în mod fatal trebuiesc rezolvite. Astăzi, în viața internă a statului nostru, mita s'a desființat, și dacă, totuș, se mai găsește câte un nenorocit, el este urmărit cu fierul roșu și nu se va mai găsi în țara aceasta un singur om, care să poată afirma, că s'a prezentat, fie în scris, fie verbal, înaltea unui membru al guvernului, sau altcuiva în drept cu plângerea că a fost șperțuit, fără ca să fie pedepsit acela, care s'ar găsi vinovat de acest lucru.

Astăzi, controlul banului public este o sfântă datorie, pentru guvern, și val de acela, care este sau va fi prins cu banii voștri, cu banii leșiți din sudoarea și din sângele vostru.

Dar, nu numai că noi am introdus pentru astăzi și pentru vremea cât vom fi la guvern, acest sistem de curățenie în viața publică, dar legile pregătite de d. Mihai Popovici vor face imposibil și pe viitor ca acest nou curs al gestiunii banului public și al averii obștești să fie răsturnat și să se introducă moravurile cari nu mai trebuie sub nici o formă reinviolate în viața publică a națiunii noastre.”

Lată o măsură care satisface o dorință a mulțimei și de care poate fi mândru actualul guvern — dacă numai se va executa în tocmai — dar oare pentru aducerea ei la cunoștința marelui public trebuiau adunate mii și mii de oameni la București?

Măsurile severe și drepte precum și îndreptarea în spre bine trebuie să se resimtă până în ultimul cătun și de ultimul locuitor al țării, fără a fi nevoie de manifestații politice, prea costisitoare, prea obositoare și prea potrivite pentru a ne face de râs.

— o —

Bolile Rușinoase.

(Din broșura „Desfrul Jidanilor” de Dr. N. C. Paulescu).

Jidanul e în veci nemulțumit. El căută să stingă întreaga progenitură a victimelor lui.

El le transmite, prin el însuși, niște boli grave, zise venerice, care le face să devie sterpe, — și care se termină foarte adesea prin moarte.

Una din aceste boli (blenoragia sau gonocosa), se localizează la început pe organele genitale, și

Ieftin și rău -- cartelul.

de Prof. N. Popa

Jidanul, având în legea sa de neam ales drept intabulat pentru toate bunurile pământului, de sine înțeles, că el nu mai întreabă, cum și în ce fel? Toate mijloacele-i sunt libere. Aduce marfă proastă și înșală lumea, laudând-o că-i bună. Ieftin și rău, aceasta e zicala după care se conduce el atunci, când în comună sunt și comercianți creștini. Scump și rău este călăuza lui atunci, când singur e stăpân pe piață. Cu „Ieftin și Rău” concurează pe ceilalți comercianți. Dacă trebuie, face și abateri dela această regulă. Dar atunci concurența trece în concurență imorală. În cazul acesta vinde și marfă bună, marfă ca în celelalte prăvălii, și ieftin, mai ieftin chiar ca costul mărfurilor. Acest joc, Jidanilor le este posibil, având în vedere puterea lor bănească, precum și simțul de unire ce-l au totdeauna, când e vorba de a distruge o prăvălie și o existență creștină. Indată ce a rămas singur stăpân pe piață, se întoarce la cea mai ideală a sa călăuză la: Scump și Rău, pentru că aceasta este cea mai bănoasă. În localitate mai mare fiind Jidani mai mulți, ei nu se concurează, ci fac legătură cartel între dânșii: atunci cu toții vând scump și rău. În felul acesta, ei sunt adevărate lipitori ale satului, putând să trăiască mulți de pe pielea și sângele acelor puțini creștini din comună.

Cartelul general față de țaran, când aceasta își vinde produsele sale, în târgul de vite, sau de bucate.

Când îi vine vremea, de pildă: după secere, Jidanii au prețurile stabilite dinainte. Aceste prețuri se hotărăsc în sinagogi. Și nimeni dintre cumpărătorii Jidani nu va plăti o iotă, mai mult, decum au hotărât ei pentru 100 de Kg. de grâu. Lovitura o dau în plin celor ce asudă și muncesc. Și tot în plin o dau și primăvara, când

toți cumpără și numai ei au de vândut cereale.

Un alt mijloc de a pune mâna pe averea și bunurile altuia, pe muncă, și pe sudoarea lui, îl are Jidanul prin cărciume.

Dă-i țaranului rachiul mult și tare, cât de tare, dacă se poate vitriol chiar, puterea lui de rezistență scade, averea și terenul de sub picioare-i alunecă, și cu prețul distrugerii unei familii, averea lui trece la Jidan. Și cum știe Jidanul să atragă pe oameni la sine! Cine n'a văzut și cine nu o știe? La crășma Românului nu merg așa. Acela nu știe să-i ademenească așa. Dacă bea omul un păhar mai mult, și se întâmplă să-i zică (crășmarului) vre-o vorbă mai grea, acela n'o înghite. Ba-l mai trimite și-afară, că doar a beut destul și e'a fi val de capul femeii și al copiilor lui. Nu așa-i Jidanul. Aceluia poți să-i zici ce vrei, din zămbet și voie bună nu-și iese. Inbată-te, să cazi înbrânci, să cazi pe trepte. Pe Jidan nu-l doare de cinstea și sănătatea casei tale. Pe ruina caselor și familiilor creștine se ridică atotputernicia jidănească, așa după cum pe ruinile bisericilor creștine se ridică trufia sinagogilor. — Jidanul râde.

Crășma Jidanului aduce pe creștin la sapă de lemn, la sărăcie, fiind lipsit, cauți împrumut. Împrumutul de unde? Dela cel care are, dela cel, care jupoaie, căci doar îi este meseria să jupoaie lumea „toate bunurile lumesti”. Dela Jidan, deci vei căpăta bani pe ujură, bani pe camătă. Cum se face, cum se dă, 50 la sută, sută la sută, pe bucatele, pe fânul sau poamele vândute înainte încă pe când erau în floare, asta n'o mai descriu. O știe lumea dela sate, poate mai bine ca mine. Una-i sigur, că pe jumătate preț, intrând cealaltă jumătate, vrând, ne-vrând, în punga și hambarele Jidanului. Așa înțelege el să-și adune bunurile lumesti, și așa ne pregătește jugul jidovesc, punând stăpânire pe toate popoarele din lume.

suprimându-le funcțiile, face ca bărbații și mai ales femeile să rămână sterpe. În urmă, ea se întinde la bășica udului (cistită gonococică), la rinichi (nefrită gonococică), și de multe ori, la ochi (conjunctivită gonococică), unde provoacă orbirea incurabilă. Adesea microbul pătrunde în sânge și produce inflamații la inchițuri (reumatism gonococic), în vine (flebite gonococice), sau chiar o boală de cord (endocardita gonococică), ce e repede mortală.

O altă boală și mai teribilă

(sifilisul sau sifrânța) atacă toate organele: ficatul (ciroza sifilitică cu dropică), rinichii (nefrite sifilitice), plămânii, cordul, arterele (angina de piept, anevrisme sifilitice), plămânii, cordul, arterele (angina de piept, anevrisme sifilitice), și mai ales măduva spinării și creierul, dând loc la tabes, la hemiplegii și la paralisia generată, ce sfârșește în spitale sau în balamuc.

Sifiliticii sunt lipsiți de descendență.

Intr'adevăr, o femeie, care a căpătat această boală, leapdă

Antisemitismul lui Dostoievski.

— O profecie împlinită. —

Marele scriitor rus Dostoievski unul dintre cei mai profunzi cunosători ai sufletului omenesc, a fost un antisemit convins. Pătruns de credința, că toată omenirea trebuie să se înfrățească pe baza învățăturilor lui Hristos, considera pe jidani ca o piedecă în realizarea acestei înfrățiri umane generale și ca adevărați slujitori a lui Anticrist.

Dostoievski, dându-și perfect seama de rolul distructiv al jidăniei într'un stat național, scria pe la 1880 în lucrarea sa „Jurnalul unui scriitor” următoarele: „Îmi vine câte odată în cap un gând: ce s'ar petrece în Rusia dacă în loc de 3 milioane jidani cari se găesc la noi, ar fi 3 milioane de ruși și 80 milioane de jidani? Ce ar fi devenit la ei acești ruși și cum i-ar fi tratat jidanii? I-ar fi pus pe același picior cu ei? Le-ar fi permis să se roage liberi? N'ar fi făcut din ei pur și simplu niște sclavi sau ceva și mai rău? nu le-ar fi jupuit complect pielea? Nu i-ar fi masacrat până la nimicire totală, cum ei au făcut aceasta cu alte popoare ale antichității în timpul istoriei lor vechi?”...

Marele romancier rus a pre văzut și adevăratul rost al „umanitarismului” și al „socialismului” care nu sunt decât niște firme sub care puterea ocultă a iudovimei caută să distrugă religia creștină și să pună stăpânire pe toată lumea.

„Se apropie împărăția jidanilor, — scria Dostoievski, — împărăția lor complectă. Vine triumful ideilor în fața cărora nu suflă nici un cuvânt sentimentele de umanitate, sentimentele creștine naționale și chiar sentimentele de mândrie națională a popoarelor Europei. Ceea ce vine, din potrivă, e materialismul, e setea oarbă și rapace de a avea o bună stare materială personală, setea de a acumula bani prin toate mijloacele, — iată ce e considerat ca un scop superior, ca o rațiune și libertate, prin singurul mijloc al celei mai stricte uniri morale și frățesii între oameni. Veți râde de ceace spun și veți zice că aceasta nu provine din pricina jidanilor. Oare decedatul James Rotschild, din Paris, era un om rău? Noi vorbim însă de toți, de ideea poporului iudovesc, noi, vorbim de iudaism și de ideea iudaică care a acaparat întreaga lume în locul creștinismului „care n'a prins”. Lumea nu va fi mântuită decât după venirea spiritului rău, ori spiritul rău e aproape și poate copiii noștri îl vor vedea.

...E posibil într'adevăr să-mi arătați aceea multime de jidani și jidanași, cari s'au năpustit asupra Rusiei acești jidani sunt victorioși și entusiaști, fiindcă ei au triumfat prin religia lor asupra religiei ortodoxe.

...Stăpânul Europei e jidanul și banca lui. Vom vedea ziua când el își va pronunța veto al său și Bismark va fi într'o clipă măturat ca un fir de paiu. Iudaismul și băncile domnesc acum peste tot, atât peste Europa cât și peste învățământul ei peste toată ci-

vilizația și peste socialism, mai ales peste socialism, fiindcă cu ajutorul lui, iudaismul va smulge din rădăcini creștinismul și va distruge cultura creștină. Și dacă din toate acestea nu va ieși nimic, afară de anarhie și atunci în fruntea anarhiei se va găsi jidanul. Căci, deși predică socialismul, jidanul va rămâne totuși cu calitatea sa de jidan, cu frații săi de rasă, în afară de socialism. Și când toată averea Europei va fi jefuită, numai banca iudovască va subsista. Jidanii vor duce Rusia la pierzanie”...

Acestea le-a prezis Dostoievski în 1880 și profecția lui s'a împlinit în tocmai.

Azi Rusia e stăpânită de jidani. Din biserici s'au făcut grajduri și cinematografe iar preoții au fost uciși. Tot azi ca o isbândă a iudaismului asupra creștinismului, stă ridicată la Moscova statua lui Iuda, care cu mâinile rupe crucea iar cu piciorul calcă Evanghelia.

Oare fețele bisericesti când vor înțelege, că ei sunt în primul rând chemați să pornească lupta în contra iudovimei, ca să apere legea lui Cristos?

Tiberiu Lupu.

Rugăm pe toți onorații noștri abonați să-și achite de urgență abonamentul.

Copiii nimăului.

Niște bleste ființe aruncate pe drumuri, după ce școala le amestice cu toate fericirile de pe această lume și ceealaltă. „Menirea lor e mare! Viitorul omezelor va depinde de ei! Dacă vor vrea, universul îl vor transforma!” Apostolii se numesc în toată regula, luminători ai satelor. Cred că ați priceput cine sunt, poartă numele de „învățători” Și sunt mulți de tot, căci școalele Normale au fabricat mereu la ei fiindcă menirea lor e sfântă și lea e mică, de abia 2800 lunar. „Puțin de la stat, mult dela Dumnezeu.” Dar ce te faci domnule guvern, căci nici pe aceștia nu-i primim de luni de zile? Noi cu ce să trăim? Cred că-i de ajuns aerul, nu-i așa?

Ori, Ce-i pasă codrului de o rămură?

„Ce-i pasă lumii întregi de moartea mea.”

Până când va dura această măsură, de a nu ne primi dreptul nostru mai-a-duc aminte cu câtă bucurie citeam în gazeta guvernamentală „Cuvântul” scris cu litere mari „Reforme pentru învățători” un fel de comunicat al „Asoc. învățătorilor”, în care spunea că învățătorii parlamentari au luat contact cu Dl ministru Costăchescu, care ar fi declarat că prima măsură, ce va lua va fi mărirea salariului la învățătorii începători, dar văd că măsura s'a schimbat pe dos: „suprimarea salariului de tot”. Ce să fie aceasta oare? Pe cine să mai crezi, căci toți declară și nu fac nimic. Pentru minoritari se dau sute de milioane, așa numai de dragul lor și alți mulți demnitari ai statului încasează sume fabuloase, numai că stau tolniți în fotolii, fumând din clubuc, iar pentru noi, „copii ai nimăului” nu se găesc bani mai mulți și nici puținul nostru de atâta vreme nu se achită la timp. Ah! cât n'aș da, să schimb cu un ministru locul numai pentru o zi, să vină la mine în drăguțul meu de sat, să facă pe dascălul la școală, să se pedepsească cu lipsa celui mai umil scaun, să-i dărdăie dinții în gură de frig, căci nici sobă nu există, fiindcă deși a comandat-o comitetul școlar nu mai vine, și atunci să vadă cât de rău este când n'ai parale ca să-ți țil amărătele de zile, câte mai sunt.

Nicolae Marcău
Iav.

Organizația L. A. N. C.

Din toate părțile primim vești bune, vești îmbucurătoare despre mișcările Ligii Apărării Naționale Creștine. Adevărații români și creștinii, cetățeni loiali ai scumpei noastre țări s'au săturat de partidele politice, încep să se înscrie în organizația L. A. N. C. fiindcă s'au convins că binele și fericirea comună nu poate veni dela partide, dela oameni, cari au în vedere numai interesele partidului sau nici chiar pe acelea ci numai pe ale lor proprii, buzunarele lor, și cari pentru câteva voturi promit și dau drepturi și ajutoare și tot felul de favoruri, celor ce nu le merită și străinilor, în paguba neamului românesc.

S'au convins că datorința fiecărui bun român este să între în rândurile luptătorilor adevărați pentru prosperarea, înaintarea și bunăstarea elementului românesc și nu a „topoarelor”, care dacă ar putea ne-ar sorbi într'o lingură de apă.

Numai L. A. N. C., care are înscris pe drapelele ei deviza: Hristos Regele Națiunea va putea mântui neamul și țara noastră din criza financiară, națională și morală în care a ajuns pe urma conducerii partidelor politice. Acesta este adevărul, și de acest adevăr trebuie să fie pătrunși toți cei buni și toți cei cinștiți.

În vederea celor de mai sus comitetele comunale din mai multe comune se reîmpropătează cu puteri noi de muncă, numărul membrilor crește, se înmulțește cu acelor curați cu inima și sufletul, curați cu mâna și conștiința cari s'au scârbit de promisiunile sterpe, de minciunile și de șiretlicurile politicianilor din partidele politice.

Fie care român creștin vede doară că trebile țării merg tot mai rău, pe zi ce trece suntem tot mai săraci și nu ne licărește de nicăeri nici o speranță de îndreptare, de ușurare. Liga este ultima nădejde a tuturor și a celor mari și a celor mici.

Înscrieți-vă deci toți cei ce doriți bunăstarea și fericirea voastră și a copiilor voștri și un viitor frumos Țării Românești, zic toți aceia înscrieți-vă în L. A. N. C.

Prima reorganizare a „Ligii” s'a întâmplat în comuna Seleuș, când în 3 Noembrie, după trei ani de zile dându-și vechiul comitet demisia s'a ales un nou comitet, care de sigur va conduce organizația din Seleuș cu aceeași cinste și demnitate ca și vechiul comitet.

Iată noul comitet:

Președinte: Teodor Moțocan V. : Gh. Horga și Dimitrie Munteanu

Secretar: Ioan Deliman

Casier: Stan Gheoghe

Membrii: Petru Petcuț, Teodor Petcuț, Pavel Gornic și Gheorghe Faur.

Trăiască L. A. N. C. și toți aderenții ei!!

Trăiască prietenii din Seleuș!!

Toți abonații, cari nu-și achită abonamentele, vor fi împrocenați!

Scrisoare către

— necunoscuți. —

Necunoscuților ce-mi veți celi slova; necunoscuților ce mă veți cunoaște dacă mă veți înțelege, ascultați-mă. Scrisul meu, nu va fi și al sufletelor voastre, dacă sufletele voastre nu se vor fi pătruns de adevărul și realitatea vieții voastre.

Și dacă vreți ca slova mea să fie și pentru sufletele voastre mângâere, atunci necunoscuților, fiți ca pământul roditor, pe care a căzut sămânța evanghelică a parabolei Domnului Isus, și dați rodi însutit. Nu înecați în sufletele voastre, cuvântul sufletului meu.

Necunoscuților; în jurul vostru este oare la fel ca în jurul meu? În lumea voastră ca și'n lumea mea? Vai, în jurul meu e atât de trist, atât de amar, atât de rău! În jurul meu, oamenii sunt orbi, sunt surzi. Nu văd nimic din răutățile lor, n'aud nici o șoaptă a nenorocțiilor ce se zbat sub picioarele lor.

Mânați de valurile căderii și degenerării lor, se bălăcesc în mociră păcatelor și-a crimelor și nici gând de îndreptare n'au. Iar sub călcăele lor grele și nemiloase, geme atâta lume slabă, nevinovată și cinstită. Dar, Necunoscuțele, ce poate mă vel înțelege, să vorbesc mai lămurit.

Lumea din jurul meu, și din jurul tău și din jurul nostru și-al vostru, e despărțită'n două tabere. Cei mari și cei mici; cei puternici și cei slabi. Cei mici sunt slabi, cei mari sunt puternici. Cei mari și puternici stau cocoțați în spatele celor mici și slabi. Cei mari cântă, cei mici plâng, cei mari saltă și se veselesc în spatele gârbovite a celor mici; cei mari fac, cei mici trag; cei mari mănâncă și se'ngrașă, cei mici duc din ce în ce mai greu holturile celor mari; și când cei mici, obosiți și slabi, se supără; cei mari strâng frânele și apasă pînțenii peste coastele lor, iar ei se liniștesc.

Așa-i în jurul meu. Domnește libertatea; o libertate a fraudelor a potlogărilor.

Se fură, se ia, se capătă și se pedepsește.

Dar se pedepsește numai cei mici.

Pe la voi e la fel, iubiți necunoscuți? Dar nu-i numai atât. În lumea mea s'atâtea răutăți, atâta depravare. Tinerii și tinerele, copiii și bătrânii, părinții și feciorii din jurul meu, sunt atât de răi, atât de stricați, atât de fără de milă față de trupul lor și față de sufletul lor.

O, ei nu mai au suflete, iar trupurile lor sunt putrede, sunt scorjite.

Trăesc într'o lume de putregaiuri de infecție, de cădere de desfrâu.

Sunt Spectatorul victimă a acestel lumi nebune pe care-o port și eu în spate, pe care-o simt și eu în suflet.

Necunoscutule, te uită'n jurul tău și de vel vedea și tu ca mine mociră în care se bălăcește lumea, atunci să știi că suntem frați și că sufletele noastre se vor întâlni cândva, iar noi ne cunoaștem de mult; iar de nu, atunci sârman de tine, eu te compătimeșc, iar tu mă vei desfrida și mă vei nega, mă vei dezice și-ți vei bate joc de sufletul meu. Dar eu te voi ierta, căci vai de tine, ești și tu un holt din cei mari ce vegetezi pe spinările noastre celor mici. Ne vom mai întâlni.

Mihail Gr. Constantinescu
Mihăilieni

Max Moritz.

Fraților să ne trezim!

Există în frunza comună Râul-alb din jud. Hunedoara o bestie umană, căci nu putem numi altfel, o vîietate pe care căldura și lumina ceresului soare o găsec în România, printre poporul român, unde înțelege să-și ducă viața prin mijloace abjecte, spre cizelarea forțelor noastre naționale.

Jidanul care răspunde la numele de Max Moritz e un puchinos și canalie, cum de obicei le e neamul.

Un rând nesfârșit de fapte ticăloase se leagă strâns de acest trist personaj, spre rușinea celor ce îl pîrtinesc la invocarea lui, poate nu cu mâna goală, prefăcându-se că nici nu văd, nici nu aud, lăsând împostorul în pace, dar al căror nume promitem — și vom avea curajul, suntem la noi în țară — că le vom da la iveală, dacă reșpectivii nu-și vor schimba conduita într'una românească și demnă.

Crede acest îngânat și nerușinat jidan că e în Cehoslovacia de unde își iu-tată a trecut în mod clandestin, și aciuându-se printre Românii ospitalieri din Râul-alb l-a fîtat pe el — nu l-ar mai fi născut — spre necazul și sărăcia poporenilor, cărora ajungându-le cușitul la os și văzând cu ochi mari adevărata hibă toate infamiile jidanului, invocă ajutorul conducătorilor lor firești.

Rând pe rând, așa cum spațiul ne permite, vom publica toate câte sunt în legătură cu acest nedemn cetățean al României noastre scumpe, pe care el o sfidează și vom urzi prin coloanele acestei gazete fără nici-o patimă, întemelați numai pe adevăr, tot firul vieții acestei bestii dela început și până în prezent, lăsând apoi să judece opinia publică, dacă noi încă trebuia, să tăcem cum tac alții...

Să începem dar. Tatăl lui Moritz a venit în Râul-alb sărac luciu, cu o căruță și o mârtoagă de cal alb. Într'o sărăcăcioasă casă la o răscruce de drum și-a deschis crăsmă și boltă. Se exploata pe atunci niște păduri din împrejurimi. Plata se făcea la Râul-alb în fiecare Sămbătă. Lucrătorii dela plată mergeau la crăsmă lui ișig, unde specula, evident, era mare. Peste câțiva ani „evreul” și-a cumpărat un mare loc de gospodărie pe care și-a clădit niște case impunătoare. Aproape jumătate din locuitorii comunelor Coroiști și Vaideii de Munte îi erau datori cu sume atât de mari încât de n'ar fi fost războiul îi scotea pe toți din averi prin licitație. Murlind tatăl a luat conducerea moștenirii purăul Moritz. Acesta ajutat de socrusău Schwartz a continuat și mai și munca necinstită, fiindcă un om prin muncă necinstită, în situația lui Moritz, nu putea să aibe, celace are ei astăzi.

În No. viitor vom insera toată averea mobilă și imobilă a lui Max Moritz, pentruca mai pe urmă să trecem la mijloacele, prin care a făcut-o, relevând pe acelea despre cari avem dovezi scrise, spre a încheia c'un:

Iată jidanul! **G. C. P.****Se zice:**

Că locuitorii comunei Minead sunt revoltăți din cauză că încă în luna lui Iulie au cerut o anchetă contra d-lui Iov. Bădescu Ioan, pentru folosirea pe nedrept alor 42 jugăre de pământ și nici până azi nu s'a ajuns la nici un rezultat, deși în cererea lor au arătat toate motivele nemulțumirilor lor. Poate are cunoștință și Veneratul Consistor despre grănarul dela școala confesională din Susani înstrăinat de dl Inv.-preot Bădescu și ar fi bine să încredințeze pe cineva cu o cercetare serioasă, căci s'ar da de urma multor ilegalități săvârșite de dl preot.

Că dl primar Stoinescu din Măndruloc este un primar de model își bate poate chiar prea mult capul sireacul cu trebile comunei și-l zace „tare” la înimă interesele ei. Sigur condus de „principii sănătoase” își permite luxul să trimită pe polițist după cutare și cutare țaran sau meseriaș, să vie să la parte la ședința consiliului, să asculte și să se minueze ce se discută în ședința prezidată de mărirea sa, dl primar.

Așa-i bine și-l și tare frumos d-le primar, și pentru o faptă de aceasta te și gratulăm, dar pentru altădată „avem onoare a te ruga” să nu chemi la Primărie, la ședința pe ori cine îți pică în minte, înainte de a face întrebare că este curios să știe și are vreme de pierdut asistând la cele ce se discută în ședința căci altfel lumea crede că-ți bați joc de ea și se poate întâmpla să te trimită „unde s'a dus mută lapa...” cum a făcut dl meseriaș, chemat la ședința din 28 Octombrie.

Că un politician „îmbătrânit în merite” și „cu zile” adevărat ramolit cum s'ar mai zice tot în limba politicianilor, — s'a supărat foc că n'a fost ales domn mai mare și l-a apucat „dăca”....

No nu-i bai, lasă că ajungem noi la pucere și atunci te asigur prin strofele nemuritorului Gr. Alexandrescu:

A! Dacă vom ajunge la țânta mult visată, De voi trăi atunci (și-mi place să o crez), Tu vei avea, fii sigur, o statuă bogată. Al cărei bust cu lanțuri eu am să-l decorez.

În jocul lor copiii te vor scuipa în față; Și când vre-unui gâde vom da numele tău, Acel om se va crede nevrednic de viață, Pierdut din omeziro, bătut de Dumnezeu.

Că făcându-se bilanțul unui an de guvernare a partidului naț-tărănist s'a constatat că „sarcina marelui regim era grea deoarece a moștenit o situație cât se poate de anevoioasă. Țara sărăcită, buget cu deficit, Industrie și comerț paralizate, isoare de producție secate etc. etc.” așa spun prietenii(?); s'a mai constatat apoi că nimenea nu-i mai mulțumit azi decât erl, sau acum un an, că fiecare plătește azi mai multă dare, că toți au sărăcit, că industria este și mai paralizată decât cum era, că grăul este mai eștin și pâinea mai scumpă, că funcționarii statului n'au fost mai necăjiți decât azi, că străinii își fac din ce în ce mai mult de cap etc. etc. așa spun dușmanii (?).

Acum, onorații cititori să judece cine are dreptate și să strige trăiască d-l A. C. Cuza!

Că în ziua de 7 Noiembrie când în Capitală, ofițerii și soldații însărcinați cu menținerea ordinii au fost insultați și hulduți de halmanale comuniste s'au operat 36 de areștări, și s'a constatat că dintre cei 36 areștați numai 6 au domiciliul în București iar ceilalți 30 sunt jidani fără domiciliu, veniți de curând din Rusia sovietică în Basarabia.

Adevărat cum jupâni sloimii veniți să faceți bolșevism la noi dija?

Dar cum stăm cu paza Nistrului și unde ne sunt autoritățile, care își fac datoria cu cinste și patriotism și cari nu pot fi mistuți?!

E greu azi, să fii om de treabă

De ești avocat, cu gura de aur, Sau să fii dotat cu un alt tezaur, Să amâni procese, ori să câștigi în grabă, „E greu azi, să fii om de treabă”!...

Medic bun să fii, meșter la cușit, La diagnoză, injecții, dibaci iscusit, De-ai putea feriță, să faci din orice babă, „E greu azi, să fii om de treabă”!...

Stuibaș de ești, chifibuşar sau profan, Să te imbraci cu frac sau cu suman Să ai leafă cât de grasă, ori slabă, „E greu azi, să fii om de treabă”!...

Negustor mic, sau angrosist mare, Chiar ambulant pribeag, cu tolba'i spinare, Atât cât ești așezat lângă tarabă, „E greu azi, să fii om de treabă”!...

Meseriaș mare, ori o calfă mică, Meșter bun, sau un meșter-strică, Bogat putred, ori să'npingi la roabă, „E greu azi, să fii om de treabă”!...

Să fii azi, om de treabă e greu, e greu, Dar unde o s'ajungem, mergând așa merou?! Gh. I. Gologan.

— 0 —

Cântec hăiducesc.

Pe cărarea părăsită,
Cade frunza ngâbenită,
Și pătura se rărește,
Codrul se schimonosește.
Păsări nu mai cirpesc,
Flori se veștejesc.
Vântul rece cât ce poate,
Bate, dela miază-noapte.
Doamne fă o primăvară,
Să-mă sul la munte lară,
Și să fi zic codrului,
Codrulul drăguțului:
Codrule iubitule,
Codrule nșloritule,
Lasă-mă la umbra ta,
Să-mi mai mânuiesc arma.
Să mă sul pe murg călare,
Și să stau la drumul mare,
Să despot pe bogătoi
Șajut pe cel cu nevol.
Să-mi câștig măcar un nume
Dacă am trăit în lume,
Să vadă și Dumnezeu,
Că ce băiat bun sunt eu.

N. Vlaicu Ienopolianu.

— 0 —

Părinților mei.

Muncita-ți ca albina, din zori și până'n
Iseară,
De o cruce vă rămase din truda voa-
str'amară,
O cruce și mormântul, vi-e toată amin-
țirea,
Neștearsă pe vechi, vă fie pomenirea.
N. Vlaicu Ienopolianu.

— 0 —

Cronica rimată.

Frunză verde lemn domnesc
Gurile rele șoptesc,
Dă d. Ciceo-l supărat,
Fi'n'că n'atru la Arad
Liberalii-au adunat
Multă lume dela sat.
— Cum adevă, — zice dănsul, —
Voi, țărani, ce acum e anul,
Strigați: jos cu V. Brătianu,
Strigați acum, — mă rog frumos, —
Și Maniu să cadă jos?
Asta zău nu-i omenie
Și nu-mi face bucurie.
Fraților, faceți greșală
Când vă luați după ei!
Libărușii cei mișei,
Băgați seama, că vă nșeală.
Credeți-mă, sunt ulmit,
Cum de n'aveți în vedere
Cât bine am săvârșit,
De când suntem la putere...
„Zău, nu vă'nțelege nime”
De ce nu vă merge bine
Acum, când Maniu stăpânește
Și roata se învărtește...
Vasilie Ciocârle.

— 0 —

Informațiuni.

Toți, d-nii abonați sunt respectuos rugați să binevoiască a-și achita costul abonamentelor, trimițându-ne paralele chiar cu reîntoarcerea poștei prin mandatul poștal alăturat în No.-rul 43.

Administrația ziarului.

Anunțăm cu multă plăcere logodna D-lui Sabin Buftea notar în Covâșinț cu Dșoara Minerva Popa învățătoare în Covâșinț.

Să fie într'un ceas bun!

Se desminte șvonul că la manifestația de Duminecă din București ar fi luat parte și vre'un cal de al armatei care ar fi defilat ori ținut un câț de mic discurs.

Jidanii au decis ca urmând exemplul celor din Polonia și Cehoslovacia să înființeze și la noi un partid național al lor.

„Masele populare sunt alături de noi pentrucă există comunitatea de interese (dar nu și de avere?!). Trebuie să ducem lupta mai departe, căci aceasta este calea noastră spre izbândă” — așa cuvânta șefrabinarilor lor la adunarea din București.

No partide politice acum ce vă veți face fără jidani?! Poate vă veți înscrie voi la ei căci unii fără alții nu cred să puteți trăi!

La întrecerea internațională de automobile din San-Remo, premiul întâi și cupa de onoare au fost câștigate — spre mândria noastră — de d. maior E. Urdăreanu din reg. de exortă-regală cu un automobil marca Fiat 521.

Guvernul este hotărât să concedieze din 450 000 funcționari de stat o treime adevă 150 000. Ce se va alege de bieții oamenii!

Partidul național-tărănist afară de marea manifestație din București a ținut în 10 a l. c. întruniri mai mari sau mai mici în toate centrele țării, făcând o dare de seamă despre rezultatele obținute în decursul guvernării de un an. Bine a făcut!

La adunarea partidului național-liberal din 8 a l. c. din Arad au luat parte delegați dela centru, intelectualii din Arad și jur și o mulțime de țărani bine disciplinați.

În Timișoara s'a deschis un cămin pentru 40 de ucenice, mulțumită ostăneli doamnei Sofia Faur, membră în consiliul comunal și președinta societății văduvelor vom scrie de război.

În 15 a l. c. s'a deschis parlamentul. Despre rostul lui și remanieră guvernului de altă dată.

CINEMA „CENTRAL”

Str. Rusu Șirianu.

Duminecă 17 Noiembrie și zilele următoare.

Două roze, un sărut

În rolurile principale:

Liane Haid și Harry Helm

CINEMA „ELITE”
Pădurița Orașului.

Duminecă 17 Noiembrie și zilele următoare.

Fecioara dela Follies Bergeres

În rolurile principale:

Billie Dove